

O dată-n viață (poate simți)

Lucian-Horațiu Hînsa

O dată-n viață poate simți
Că inima ta bate
Oh fugi de-aici, singurătate,
Și du-mă pe țârmuri fierbinți !

O dată-n viață descifrezi
A vieții tale hartă
Oh, suflet din văzduh înalt, eu realizez
Ce înseamnă a ta artă.

O dată-n viață fericit
Precum soare ce se joacă
Și cu noapte se împacă,
Sărut de foc în asfințit...

Oh, vai ! Sufletul mi-am liniștit.
Oh, vai ! Frigul tot s-a risipit.
Și mi-e drag de ce-am trăit,
Că-i balsam de voie bună
Că-i blestem de grea furtună,
Pacea-n gânduri mi-am găsit.

Căci eu am un talisman
Călăuză-n întuneric,
Și orice-i negru e himeric
Și orice-i vis e un ocean.
Un ocean de roze-n vânt
Tremurând cu-al lor veșmânt,
Lung prilej să simt căldura
Purității pe pământ.
Îmbătat de lungi coloane
Înflorite peste nori,
Preschimbat stau astăzi verde,
Înverzit de-a tale flori.
Cumva simt deja, știi bine
Că sufletu-mi legat de tine
Și acesta, ca o roză în văzduhul blând de necuprins
Va arde roșu ca amorul ce-a noastră șoaptă l-a aprins.